

EN FROSKEFORTELLING

Skrevet av Lilli-Ann Tjøsvoll, 7B, Vedavågen skole.

Det var en gang tre frosker: Jens, Fred og Ole. De har alltid hatt lyst til å bli manner som i de andre eventyrene. De hadde hørt om en trollmann som fikk alle drømmer til å bli virkelige. De måtte bare finne veien så kunne de spør om å bli mennesker. De gikk til onkelen: Martin, han visste alt. Han visste selvfølgelig hvor trollmannen var, men de fikk ikke lov av han og reise dit. De svømte hjem og pakket sakene sine, onkel Martin skulle ikke få lov til og ødelegge dette. Da de hadde gått langt begynte de og lure på om det var rett vei eller om onkel hadde lurt dem?

Etter to timer med hopping mot noe de nesten ikke trodde på lengre, så de det. De så det store slottet med flodhest vakter og en vollgrav rundt. Jens og Ole var livredde og turte ikke å spørre flodhesten om å komme inn. Men Fred turte, han var den modige. Han gikk bestemt bort til den ene flodhesten og spurte om de kunne få se den store trollmannen. Etter en stund kom Fred tilbake til Jens og Ole og slo dem på hodet, og sa at de måtte komme nå! De sprang over broen inn til slottet å det første de så da de kom inn var ett utrolig stort rom, Jens og Ole var klare til og snu og springe tilbake, men Fred klarte og få dem med. De så han ikke men de hørte den skumle stemmen hans som sa at de måtte komme nærmere. De kom nærmere så spurte han hva de ville, Fred svarte bestemt at de ville bli manner sånn som i de andre eventyrene. Da lo trollmannen høgt og sa at viss de ville bli manner måtte de enkelt og greit bare bli kysset av en prinsesse. Men ingen av froskene visste om en prinsesse som ville kysse dem.

Igjen var de på tur og lette etter noe som de ikke trodde ville skje. De fant ut at de skulle finne en prinsesse til Ole først, så det var bare å begynne og lete. De gikk og gikk og gikk, men de fant ingen prinsesser. Da fikk Jens en idé han hadde lest en bok om askepott, og hun hørte så snill ut, så hun kunne sikkert kysse Ole. Jens visste sånn ca hvor hun bodde, så de var på vei til askepott sitt slott. Da de endelig var fremme møtte de en mus, askepott sin mus. Da visste de at de var fremme. Igjen var det Fred som måtte spørre, så han gikk frem og spurte om de kunne møte askepott. Selvfølgelig sa musene og førte dem til henne. Hun spiste middag med prinsen, men det gjorde ikke noe sa musene, for hun syntes at alle dyr er søte. - Og hvis de trenger hjelp så hjelper hun garantert, sa musene. Da de gikk bort til Askepott hylte hun og prøvde og trampe på Ole og Fred, Jens hadde allerede forsvunnet. Musene stoppet henne og prøvde og forklare at froskene var snille og trengte hjelp. Men hun bare fortsatte og hyle og trampe. De sprang ut, og der møtte de Jens som også gikk rundt og brølte. Så roet han seg ned, gikk bort til brødrene sine og brølte igjen. Hvordan skulle de få en prinsesse til å kysse han når det ikke var noen prinsesser?

De fant ut at det var like greit å bare hoppe hjem før onkel Martin merker at de hadde lurt seg. Da de var begynt å gå, møtte de en stor mann, faktisk den høyeste mannen de noen gang hadde sett.

De spurte hvor han skulle, men han var veldig hemmelighetsfull. Han skulle til prinsessen i Lionesia. Hun var den fineste prinsessen i landet sa han. De var nødt til å møte denne prinsessen! De lot mannen gå forbi, men da han ikke så froskene lenger så fulgte de etter han. Etter en veldig lang tur var de framme ved slottet. Denne prinsessen hadde langt mørkt hår og helt lyseblå øyne. De hørte fra noen tjenestepiker at hun het Lina. De lurte seg inn og prøvde og få kontakt med henne. Da hun så dem ble hun helt stiv, det var greit, froskene var vant med det nå. Da de begynte å snakke, ble hun enda stivere. Ole mannenet seg opp slik at han våget og spørre om ett kyss. Han gikk bort og spurte rett ut, Lina så veldig skeptisk ut. De snakket ganske lenge. Fred og Jens lurte på hva de snakket om. De sluttet og lure på det da prinsessen gav ham ett kyss på kinnet. Ett magisk lys kom mot dem! De så ingenting helt til lyset gikk vekk. Da kom det en høy mann med lysebrunt hår og blå øyne mot dem. Det var Ole! Jens og Fred var helt sjokket, at deres lille froskebror var blitt en mann.

Nå måtte de finne en prinsesse som kunne kysse Jens. De hadde nok en gang en lang reise foran seg. Det var ikke så vanskelig og finne Lina når de fikk tenkt seg om, og nå har de jo en mann som kan snakke for dem. Det gjør historien de forteller til fremmede prinsesser litt mer troverdig. Når de skulle gå kunne bare Ole bære Fred og Jens, det gikk mye fortere. Etter noen timer begynte Ole og bli trøtt. Jens la merke til at det var en liten sti gjennom skogen. - Det kan jo være at en prinsesse bor der, insisterte han. Det var den eneste sjansen hit til, så hvorfor ikke? Det var ett stort, gult hus, med en gigantisk hage fylt med roser. Jens insisterte på at det var Tonerose, han var ikke i tvil helt til det kom en høy, tynn dame med litt kort lysebrunt hår og store grønne øyne. Ingen av brødrene visste hva de skulle si, men de tenkte at det så smartest ut hvis det var Ole som sa noe. Han stammet seg fram til å si hallo. Han og prinsessen gikk litt vekk fra Jens og Fred. Da Ole kom tilbake så han veldig fornøyd ut, han fortalte at hun heter Trine og var 20 år. Hun kunne gjerne kysse, Jens for at han skulle bli en mann.

Fred og Ole gikk bare bort, de visste at hvis de så nærmere ville de få vondt i øynene av det sterke lyset. Jens var litt flau over Trine, men han ville så gjerne bli en mann at han ble med henne inn i huset. Ole og Fred trodde at Jens var blitt kysset nå, så de gikk inn og ble nesten blåst ut igjen av den høye lyden som kom mot dem. Da Ole ble forvandlet kom det et sterkt lys, men da Jens ble forvandlet kom det en utrolig høy lyd. Ole og Fred ventet spent på hvilken mann som kom ut helt til han kom: en høy mann med lyst hår, mørke brune øyne og ett stort smil!

Ole og Jens var nesten like høge, men Fred var jo fortsatt en frosk. Nå måtte de bare finne en prinsesse til så var de tre froskene blitt tre menn. Da de kom ut av stien var det sikkert 15 manner som sprang etter hverandre å han ene kastet en avis over Fred. Jens åpnet avisen og begynte og lese, han begynte og smile etter en kort stund. Ole var nysgjerrig så han tok avisen og begynte å lese selv. Fred fikk ikke lov til å se noen ting han måtte bare hoppe bak Ole og Jens. Nå hadde gått lengre enn alle de andre gangene de hadde gått langt for å lete etter en prinsesse eller en trollmann.

Da de var kommet til et stort slott med 100 vakter var Ole og Jens helt sikre på at de var fremme. Fred forsto ingenting, men det så jo ut som ett slott hvor en prinsesse kunne bo. Jens og Ole gikk til den ene vakten og viste frem avisa mens de snakket med han. Merkelig nokk slapp vakten dem inn. De viste dem hvilket rom prinsessen var på. Nå var alt opp til Fred, han måtte gå inn på rommet hennes og spørre om ett kyss. Fred spurte sine enorme menneske brødre hva prinsessen heter. De svarte lett med en gang at navnet hennes var Kristine. Fred gikk forsiktig inn, prinsessen visste at det var en som kom inn, men hun trodde ikke at det var en frosk som ville møte henne. Først ble hun redd, men da han begynte og snakke roet hun seg ned. Han forklarte hele historien om Ole og Jens som var blitt mennesker, og at de var hos trollmannen som sa at de måtte finne hver sin prinsesse som kunne kysse dem. Kristine forsto heldigvis hva Fred hadde gått gjennom så hun sa ja, hun ville kysse Fred for at han skulle bli en mann.

Ole og Jens var forberedt på det verste. Sist gang kom det en utrolig høy lyd og før det kom det ett sterkere lys enn noen gang. De tenkte at kanskje begge to kom på likt, så de gikk ut for og ikke høre eller se det. Da hun endelig skulle kysse han kom det ingen lyd eller sterkt lys. Ole og Jens var så nysgjerrige at de måtte gå inn og se. Det var en deilig lukt som kom mot dem. Det luktet ikke parfyme eller blomster. Det luktet helt spesielt, de hadde aldri luktet noe sånt før. Det var nokk det som skjedde med Fred da han ble kysset. De gikk sagte men sikkert til Kristines rom. Da kom Fred ut, Han var blitt middel høy mann med lyst hår og mørke blå øyne. De kunne ikke tro det! De tre stygge froskene var nå høye, fine menn.

De måtte gå tilbake til trollmannen og si takk til han, hadde det ikke vært for han ville de aldri vært der de var nå. Så var det den lange veien til trollmannen, men det gikk bare ti minutter til de var fremme? Da de var frosker tok det mange timer! Da de var kommet til flodhestevaktene sa de hvem de var, flodhestene trodde ikke på dem, men slapp dem inn likevel. Da trollmannen så dem, lurte han selvfølgelig på hvem det var. Ole kom stolt frem og sa at det var Ole, Fred og Jens. Han sa bare at de ville takke han for at han hjalp dem å finne ut hvordan vi ble ekte mennesker. Trollmannen var stum, han visste rett og slett ikke hva han skulle si. Det at de tre froskene som kom for 3 dager siden nå var menn. Det er bare helt utrolig!